



**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V KADENCJA**

Warszawa, dnia 25 listopada 2004 r.

Druk nr 843

**MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**Pan
Longin PASTUSIAK
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Zgodnie z art. 121 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej mam zaszczyt przesłać Panu Marszałkowi do rozpatrzenia przez Senat uchwaloną przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na 90. posiedzeniu w dniu 25 listopada 2004 r. ustawę

o zmianie ustawy o środkach żywienia zwierząt.

Z poważaniem

(-) Józef Oleksy

USTAWA
z dnia 25 listopada 2004 r.

o zmianie ustawy o środkach żywienia zwierząt¹⁾

Art. 1.

W ustawie z dnia 23 sierpnia 2001 r. o środkach żywienia zwierząt (Dz. U. Nr 123, poz. 1350, z 2003 r. Nr 122, poz. 1144 i Nr 208, poz. 2020 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 877) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zasady wytwarzania i stosowania środków żywienia zwierząt i pasz leczniczych oraz obrotu nimi, z zastrzeżeniem ust. 3,”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Sprawy dotyczące:

1) wprowadzania do obrotu, przetwarzania i stosowania dodatków paszowych, w tym zezwoleń na ich wprowadzanie do obrotu, przetwarzanie lub stosowanie,

2) pakowania i znakowania dodatków paszowych i premiksów

- regulują przepisy rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt (Dz.Urz. UE L 268 z 18.10.2003 r.), zwanego dalej „rozporządzeniem 1831/2003.”;

2) w art. 2:

a) pkt 4-5a otrzymują brzmienie:

„4) dodatki paszowe - dodatki paszowe w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1831/2003,

5) premiks - premiks w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. e rozporządzenia 1831/2003,

5a) dawka dzienna - całkowitą ilość pasz obliczoną w odniesieniu do pasz o wilgotności 12%, niezbędną do zaspokojenia dziennych potrzeb żywieniowych zwierząt danego gatunku, o określonym wieku i kierunku użytkowania,”,

b) pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) zwierzęta - zwierzęta gospodarskie, zwierzęta towarzyszące oraz inne zwierzęta karmione paszami,”,

c) pkt 18 otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Ustawa wykonuje przepisy rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt (Dz.Urz. UE L 268 z 18.10.2003 r.).

„18) zwierzęta towarzyszące - zwierzęta, z wyjątkiem zwierząt futerkowych, utrzymywane i karmione przez ludzi w celu innym niż pozyskanie produktów spożywczych pochodzenia zwierzęcego,”,

d) uchyla się pkt 19;

3) w art. 6 uchyla się ust. 5;

4) w art. 17 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wydając zezwolenia, o których mowa w art. 12 ust. 1 i 2, powiatowy lekarz weterynarii nadaje wnioskodawcy numer identyfikacyjny.”;

5) w art. 19 dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Powiatowy lekarz weterynarii po otrzymaniu zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1 lub ust. 6, wydaje decyzję o nadaniu podmiotowi, który dokonał tego zgłoszenia, numeru identyfikacyjnego.”;

6) art. 30a otrzymuje brzmienie:

„Art. 30a. 1. Dodatki paszowe mogą być wprowadzane do obrotu, przetwarzane lub stosowane w żywieniu zwierząt, jeżeli są spełnione wymagania określone w przepisach rozporządzenia 1831/2003.

2. Dopuszcza się stosowanie do badań naukowych jako dodatków paszowych substancji określonych w art. 3 ust. 2 rozporządzenia 1831/2003, które nie zostały dopuszczone do obrotu, przetwarzania lub stosowania na podstawie tego rozporządzenia.

3. Badania naukowe, o których mowa w ust. 2, przeprowadza się zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w art. 3 ust. 2 rozporządzenia 1831/2003, po powiadomieniu powiatowego lekarza weterynarii właściwego za wzgledu na miejsce prowadzenia tych badań.

4. Powiatowy lekarz weterynarii, o którym mowa w ust. 3:

1) nadzoruje przeprowadzanie badań naukowych z wykorzystaniem substancji, o których mowa w ust. 2,

2) jest organem właściwym w sprawach stwierdzania, że zwierzęta wykorzystane do badań, o których mowa w ust. 2, mogą być przeznaczone do produkcji żywności.”;

7) art. 30b otrzymuje brzmienie:

„Art. 30b. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest organem właściwym w zakresie współpracy z Komisją Europejską i Europejskim Urzędem do spraw Bezpieczeństwa Żywności w sprawach dotyczących wprowadzania do obrotu, przetwarzania lub stosowania dodatków paszowych, w tym do:

1) otrzymywania informacji, o których mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 1831/2003,

2) składania wniosku o udostępnienie informacji, o których mowa w art. 7 ust. 2 lit. b rozporządzenia 1831/2003,

3) otrzymywania opinii, o których mowa w art. 8 ust. 5 rozporządzenia 1831/2003,

- 4) składania wniosku, o którym mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia 1831/2003,
 - 5) otrzymywania opinii, o której mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia 1831/2003,
 - 6) składania wniosku, o którym mowa w art. 19 rozporządzenia 1831/2003,
 - 7) powiadamiania Komisji Europejskiej o zasadach i środkach, o których mowa w art. 24 rozporządzenia 1831/2003.
2. Informacje uzyskane w ramach współpracy, o której mowa w ust. 1, które zgodnie z przepisami rozporządzenia 1831/2003 mają charakter poufny, nie mogą być ujawniane, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 18 ust. 6 tego rozporządzenia.
 3. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest organem właściwym do podawania do wiadomości publicznej informacji, które zgodnie z przepisami rozporządzenia 1831/2003 mają charakter poufny, w przypadkach, o których mowa w art. 18 ust. 6 tego rozporządzenia, oraz do udostępniania dokumentacji otrzymanej na jego podstawie.”;
- 8) uchyla się art. 30c-30n;
 - 9) po art. 30r dodaje się art. 30s w brzmieniu:

„Art. 30s. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wykaz materiałów paszowych z grup, o których mowa w art. 30o, które zostały dopuszczone do obrotu na podstawie przepisów Unii Europejskiej, uwzględniając wymagania określone w tych przepisach.”;
 - 10) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. 1. Nazwa materiału paszowego i mieszanki paszowej powinna informować nabywcę o tym, jaki stanowią one rodzaj paszy, oraz powinna umożliwiać ich odróżnienie od podobnych produktów.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, materiały paszowe inne niż wymienione w art. 30o ust. 1, które mogą być wprowadzane do obrotu wyłącznie pod nazwą określoną w tym rozporządzeniu, z uwzględnieniem opisu tych materiałów i rodzaju procesów technologicznych stosowanych do ich wytwarzania oraz obowiązujących w tym zakresie przepisów Unii Europejskiej.”;
 - 11) w art. 32 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Mieszanka paszowa uzupełniająca może być wprowadzona do obrotu, jeżeli zawartość witaminy D oraz dodatków paszowych z grup: antybiotyków, stymulatorów wzrostu, kokcydiostatyków i innych produktów leczniczych oraz przeciwyutleniaczy nie przekracza pięciokrotności, ustalonej zgodnie z przepisami rozporządzenia 1831/2003, maksymalnej zawartości tych dodatków w mieszance paszowej pełnoporcjowej.”;
 - 12) w art. 34a dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Powiatowy lekarz weterynarii po otrzymaniu zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, wydaje decyzję o nadaniu przedsiębiorcy, który dokonał tego zgłoszenia, numeru identyfikacyjnego.”;
 - 13) w art. 35 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy art. 19 ust. 2-5 i ust. 9 stosuje się odpowiednio.”;

14) w art. 35a:

a) w ust. 5 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) określenie rodzaju dodatków paszowych, które wnioskodawca zamierza dodawać bezpośrednio do pasz, z podaniem numerów wpisu tych dodatków do rejestru dodatków paszowych prowadzonego na podstawie przepisów Unii Europejskiej.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przepisy ust. 3-6 dotyczą wyłącznie dodatków paszowych dopuszczonych do obrotu, przetwarzania lub stosowania, zgodnie z przepisami rozporządzenia 1831/2003, jako dodatki paszowe, które mogą być dodawane bezpośrednio do pasz.”,

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Dodatki paszowe, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5, mogą być zbywane także na rzecz przedsiębiorcy wytwarzającego mieszanki paszowe dla zwierząt towarzyszących z udziałem premiksów zawierających takie dodatki, prowadzącego działalność gospodarczą na podstawie zgłoszenia do właściwego powiatowego lekarza weterynarii.”;

15) w art. 36:

a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer identyfikacyjny nadany przez powiatowego lekarza weterynarii, a w przypadku przedsiębiorców wytwarzających pasze lecznicze - numer zezwolenia.”,

b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi:

1) w drodze rozporządzenia sposób ustalania numeru identyfikacyjnego nadawanego przez powiatowego lekarza weterynarii, mając na względzie zapewnienie właściwego sprawowania nadzoru nad prowadzeniem działalności przez podmioty, którym nadaje się ten numer, i prawidłowej identyfikacji tych podmiotów,

2) w drodze zarządzenia wzór ewidencji, o której mowa w ust. 1.”;

16) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. 1. Mieszanki paszowe powinny być wprowadzane do obrotu w szczelnych i odpowiednio zamkniętych opakowaniach lub pojemnikach, tak aby po otworzeniu opakowania lub pojemnika zamknięcie ulegało zniszczeniu, a opakowanie nie mogło być użyte ponownie.

2. Mieszanki paszowe mogą być wprowadzane do obrotu:

1) luzem albo w niezamkniętych opakowaniach lub pojemnikach w przypadku:

a) dostawy mieszank paszowych pomiędzy ich wytwórcami,

b) dostawy mieszank paszowych przez ich wytwórców do przedsiębiorców zajmujących się ich pakowaniem,

c) mieszank paszowych uzyskiwanych przez zmieszanie ziarna lub całych owoców,

d) bloków lub lizawek,

e) mieszanek paszowych w ilości nieprzekraczającej 50 kg z uprzednio zamkniętych opakowań lub pojemników,

2) luzem albo w niezamkniętych pojemnikach w przypadku:

a) dostawy mieszanek paszowych bezpośrednio od ich wytwórców do posiadaczy zwierząt gospodarskich,

b) mieszanek paszowych melasowanych zawierających nie więcej niż 3 materiały paszowe,

c) mieszanek paszowych granulowanych.”;

17) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. 1. Wprowadzane do obrotu pasze powinny być oznakowane.

2. Oznakowanie, o którym mowa w ust. 1, polega na umieszczeniu, w sposób widoczny, czytelny i nieusuwalny, na każdym opakowaniu paszy lub dołączonej do opakowania etykiecie informacji w języku polskim określającej, w zależności od rodzaju paszy, w szczególności:

1) rodzaj i nazwę,

2) wytwórcę i numer zezwolenia na wytwarzanie, o ile jest ono wymagane,

3) masę netto, a dla płynów objętość albo masę netto,

4) okres trwałości oraz okres karencji, o ile jest przewidywany,

5) przeznaczenie, z uwzględnieniem gatunku i wieku zwierząt, dla których pasza jest przeznaczona,

6) materiały paszowe lub kategorie grupujące kilka materiałów paszowych charakteryzujących się tym samym źródłem pochodzenia,

7) zawartość składników pokarmowych,

8) datę produkcji albo numer serii,

9) sposób stosowania, w tym zasady bezpiecznego użycia.

3. W przypadku pasz przeznaczonych do wprowadzania do obrotu w innych niż Rzeczpospolita Polska państwach członkowskich Unii Europejskiej oznakowanie, o którym mowa w ust. 1, jest dokonywane w języku urzędowym państwa członkowskiego, w którym pasze te będą wprowadzane do obrotu, a w przypadku pasz przeznaczonych do wywozu poza obszar celny Unii Europejskiej oznakowanie to może być dokonywane w języku urzędowym kraju przeznaczenia.

4. W przypadkach, o których mowa w art. 37 ust. 2, informacje wymienione w ust. 2 powinny być dołączone do dokumentów przewozowych i przekazane odbiorcy.

5. Oznakowanie pasz nie może wprowadzać w błąd nabywcy, w szczególności odnośnie do ich tożsamości, w tym: rodzaju, właściwości, pochodzenia, składu, ilości oraz sposobu produkcji, lub sugerować, że posiadają one specjalne właściwości, jeżeli ich nie posiadają albo jeżeli inne pasze posiadają również takie właściwości.

6. Pasze przeznaczone dla zwierząt towarzyszących mogą być wprowadzane do obrotu również pod nazwą „karma”, wraz z określeniem gatunku zwierzęcia towarzyszącego, dla którego są przeznaczone.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe wymagania dotyczące oznakowania pasz, w tym sposób oznakowania oraz zakres informacji, które powinny być umieszczone na ich opakowaniu lub etykiecie dołączonej do opakowania albo dołączone do dokumentów przewozowych,
 - 2) kategorie grupujące materiały paszowe charakteryzujące się jednakowym źródłem pochodzenia,
 - 3) limity tolerancji zawartości składników pokarmowych i dodatków paszowych
- mając na względzie zapewnienie ochrony interesów nabywców i obiektywnych kryteriów kontroli.
8. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, zakres dodatkowych informacji, które mogą być umieszczone na opakowaniu pasz lub etykiecie dołączonej do opakowania albo w dokumentach przewozowych, mając na względzie zapewnienie ochrony interesów nabywców oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.”;

18) w art. 38b w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„1. Materiały paszowe inne niż wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 3, które nie spełniają wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 38 ust. 7 pkt 1 na skutek braku możliwości przeprowadzenia odpowiednich badań w państwie dostawcy, mogą być przywożone z państw trzecich, pod warunkiem że:”;

19) w art. 40 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Dodatki paszowe z grup, o których mowa w art. 35a ust. 1, mogą być dodawane do pasz wyłącznie w formie premiku stanowiącego mieszaninę jednego lub więcej dodatków paszowych z materiałem paszowym, z wyjątkiem dodatków paszowych dopuszczonych do obrotu, przetwarzania lub stosowania zgodnie z przepisami rozporządzenia 1831/2003 jako dodatki paszowe, które mogą być dodawane bezpośrednio do pasz.”;

20) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43. 1. Pasze niespełniające warunków określonych w ustawie mogą być stosowane w żywieniu zwierząt wyłącznie do badań naukowych, po powiadomieniu powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce prowadzenia tych badań.

2. Pasze, o których mowa w ust. 1, należy oznakować w sposób wyraźnie wskazujący na ich przeznaczenie do żywienia zwierząt w badaniach naukowych.

3. Zwierzęta gospodarskie użyte do badań naukowych, o których mowa w ust. 1, i środki spożywcze pochodzące od tych zwierząt lub z tych zwierząt mogą być wprowadzane do obrotu i przeznaczone do spożycia przez ludzi po stwierdzeniu przez powiatowego lekarza weterynarii właściwego dla miejsca prowadzenia tych badań, w wyniku przeprowadzonych niezbędnych badań laboratoryjnych, że nie będzie to miało szkodliwego wpływu na zdrowie zwierząt i ludzi oraz na środowisko.”;

21) po art. 43b dodaje się art. 43c w brzmieniu:

„Art. 43c. Przywóz przesyłek środków żywienia zwierząt jest dopuszczalny ze znajdujących się na listach ogłoszanych przez Komisję Europejską:

- 1) państw trzech,
- 2) zakładów uprawnionych do wprowadzania tych środków do obrotu w Unii Europejskiej.”;

22) w art. 44 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Nadzór w zakresie obrotu środkami żywienia zwierząt przeznaczonymi dla zwierząt towarzyszących, z wyłączeniem zakładów leczniczych dla zwierząt, sprawuje Inspekcja Handlowa, zgodnie z przepisami o Inspekcji Handlowej.”;

23) w art. 46 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wytwarza, wprowadza do obrotu lub stosuje w żywieniu zwierząt pasze lub premiksy niespełniające warunków określonych w ustawie,”,

b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) wytwarza, wprowadza do obrotu lub stosuje w żywieniu zwierząt dodatki paszowe niespełniające warunków określonych w art. 3 ust. 1 i ust. 3-5, art. 10 ust. 1 i ust. 7, art. 11, art. 12 ust. 1 i art. 16 ust. 5 rozporządzenia 1831/2003,”,

c) po pkt 11 dodaje się pkt 11a i 11b w brzmieniu:

„11a) przeprowadza badania naukowe z zastosowaniem jako dodatków paszowych substancji, które nie zostały dopuszczone do obrotu, przetwarzania lub stosowania, niezgodnie z zasadami i warunkami określonymi w art. 3 ust. 2 rozporządzenia 1831/2003 lub bez powiadomienia powiatowego lekarza weterynarii,

11b) niezgodnie z przepisami ustawy przeznacza do produkcji żywności zwierzęta wykorzystywane do badań naukowych z zastosowaniem jako dodatku paszowego substancji, które nie zostały dopuszczone do obrotu, przetwarzania lub stosowania,”,

d) pkt 12a otrzymuje brzmienie:

„12a) wytwarza, wprowadza do obrotu lub stosuje w żywieniu zwierząt materiały paszowe z grup, o których mowa w art. 30o ust. 1, niedopuszczone do obrotu w Unii Europejskiej,”,

e) pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) wprowadza do obrotu mieszanki paszowe niezgodnie z wymaganiami, o których mowa w art. 37,”,

f) uchyla się pkt 13b,

g) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) nie znakuje wprowadzanych do obrotu pasz zgodnie z wymaganiami, o których mowa w art. 38 ust. 1-5, lub znakuje je niezgodnie z przepisami ustawy,”,

h) po pkt 14 dodaje się pkt 14a w brzmieniu:

„14a) nie znakuje wprowadzanych do obrotu dodatków paszowych lub premiksów zgodnie z przepisami art. 16 ust. 1-4 i ust. 6 rozporządzenia 1831/2003 lub znakuje je niezgodnie z tymi przepisami,”,

i) pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) stosuje w żywieniu zwierząt pasze niespełniające warunków określonych w ustawie w celach innych niż do badań naukowych lub bez powiadomienia powiatowego lekarza weterynarii,”,

j) po pkt 15 dodaje się pkt 15a w brzmieniu:

„15a) niezgodnie z przepisami ustawy wprowadza do obrotu lub przeznacza do spożycia przez ludzi zwierzęta gospodarskie użyte do badań naukowych lub środki spożywcze pochodzące od tych zwierząt lub z tych zwierząt.”.

Art. 2.

Do dnia ogłoszenia przez Komisję Europejską list określonych w art. 43c ustawy, o której mowa w art. 1, do przywozu przesyłek środków żywienia zwierząt stosuje się zasady określone w art. 3-8.

Art. 3.

1. Przywóz przesyłek środków żywienia zwierząt jest dopuszczalny z zakładów państw trzecich:

- 1) mających przedstawicielstwo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wpisanych do ewidencji zakładów państw trzecich prowadzonej przez Głównego Lekarza Weterynarii, zwanej dalej „ewidencją”;
- 2) mających przedstawicielstwo działające na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

2. Zakłady państw trzecich wpisuje się do ewidencji, jeżeli:

- 1) dla przedsiębiorcy zagranicznego wykonującego działalność gospodarczą w państwie trzecim, do którego należy zakład, utworzono przedstawicielstwo z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) przedstawicielstwo, o którym mowa w pkt 1:
 - a) zapewni, że zakład, który reprezentuje, spełnia wymagania co najmniej równoważne wymaganiom określonym dla prowadzenia danego rodzaju działalności w przepisach ustawy, o której mowa w art. 1,
 - b) zobowiąże się do prowadzenia spisu środków żywienia zwierząt pochodzących z zakładu, który reprezentuje, wprowadzanych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; do prowadzenia spisu przepisy art. 8 i 8a ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się odpowiednio.

Art. 4.

1. Główny Lekarz Weterynarii dokonuje wpisu zakładu do ewidencji na wniosek przedstawicielstwa reprezentującego ten zakład, sporządzony w języku polskim.

2. Wniosek o wpis do ewidencji zawiera:

- 1) oznaczenie i adres przedstawicielstwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

- 2) określenie przedmiotu działalności gospodarczej przedsiębiorcy zagranicznego z podaniem miejsca i zakresu działalności prowadzonej przez zakład oraz rodzaju wytwarzanych środków żywienia zwierząt;
 - 3) imię, nazwisko i adres na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej osoby upoważnionej w przedstawicielstwie do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego;
 - 4) oświadczenie zawierające zapewnienie i zobowiązanie, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 2.
3. Do wniosku o wpis do ewidencji dołącza się aktualne zaświadczenie potwierdzające wpis przedstawicielstwa do rejestru przedstawicielstw prowadzonego na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.
 4. Dokonując wpisu zakładu do ewidencji, Główny Lekarz Weterynarii nadaje zakładowi, w drodze decyzji administracyjnej, numer identyfikacyjny.
 5. W przypadku gdy wniosek o wpis do ewidencji nie spełnia wymagań określonych w ust. 2 lub 3, Główny Lekarz Weterynarii wydaje decyzję administracyjną o odmowie wpisu do ewidencji.

Art. 5.

Ewidencja jest jawną i zawiera dane, o których mowa w art. 4 ust. 2, oraz numer identyfikacyjny zakładu.

Art. 6.

1. Główny Lekarz Weterynarii jest obowiązany corocznie, w terminie do dnia 30 września, przekazywać ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa dane objęte ewidencją.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, corocznie, w terminie do dnia 30 listopada ogłasza, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz zakładów państw trzecich, z których można przywozić środki żywienia zwierząt.
3. Minister właściwy do spraw rolnictwa corocznie, w terminie do dnia 31 grudnia, przekazuje Komisji Europejskiej wykaz zakładów państw trzecich, z których można przywozić środki żywienia zwierząt, z podaniem danych dotyczących tych zakładów zawartych w ewidencji.

Art. 7.

Główny Lekarz Weterynarii skreśla, w drodze decyzji, zakład z ewidencji, jeżeli:

- 1) w wyniku kontroli środków żywienia zwierząt pochodzących z danego zakładu zostanie ustalone, że środki te lub zakład nie spełniają wymagań określonych w ustawie, o której mowa w art. 1, lub
- 2) w wyniku kontroli przeprowadzonej w zakładzie przez właściwe organy Unii Europejskiej zostanie ustalone, że zakład nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 2 lit. a, lub

- 3) przedstawicielstwo nie prowadzi spisu, o którym mowa w art. 3 ust. 2 pkt 2 lit. b, lub prowadzi ten spis w sposób niezgodny z przepisami ustawy, o której mowa w art. 1, lub
- 4) przedstawicielstwo, które reprezentuje zakład, zostanie wykreślone z rejestru przedstawicielstw prowadzonego na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 8.

Minister właściwy do spraw rolnictwa określi:

- 1) w drodze rozporządzenia sposób ustalania numeru identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 4 ust. 4, mając na względzie zapewnienie prawidłowej identyfikacji zakładów państw trzecich, z których mogą być przywożone środki żywienia zwierząt;
- 2) w drodze zarządzenia wzór ewidencji.

Art. 9.

Powiatowy lekarz weterynarii nada numer identyfikacyjny podmiotom, które w dniu wejścia w życie ustawy prowadzą działalność w zakresie wytwarzania środków żywienia zwierząt lub prowadzenia obrotu tymi środkami na podstawie zezwolenia wydanego lub zgłoszenia dokonanego zgodnie z dotychczasowymi przepisami, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 10.

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 31 ust. 2 oraz art. 38 ust. 5 i 6 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 31 ust. 2 oraz art. 38 ust. 7 i 8 tej ustawy.

Art. 11.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MARSZAŁEK SEJMU

(-) Józef OLEKSY

Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu
